

Tid vil komme til at indeholde, og i alt Fald var han særlig desorienteret med Hensyn til Minekasterne; han kunde overhovedet slet ikke tro paa Muligheden af saadanne Vaaben i et socialdemokratisk Afrustningsforslag. Jeg vil antage, han efterhaanden har forligt sig med dem — det vil jo vise sig, naar Forslagene en Gang kommer til Landstinget. Myrderi kan altsaa finde Sted efter disse Forslag, men vi udstyrer vore Folk med de daarligst mulige Forsvarsmidler — jeg tænker naturligvis her særlig paa de korte Geværer.

Endvidere indeholder Forslagene Bestemmelse om en hvervet Hær; for en bestemt Sum skal altsaa de hvervede udføre et bestemt Arbejde. Jeg skal ikke komme dybt ind paa hele dette Problem, men henvise til de Udtalelser, der blev fremsat fra vor Side i 1922, hvoraf det fremgaar, at vi er absolutte Modstandere af en hvervet Hær. Tidligere var Socialdemokratiet enigt med os paa dette Punkt. Der blev i sin Tid afleveret smaa Venligheder angaaende Forsvarssagen mellem Radikale og Socialdemokrater; fra socialdemokratisk Side kaldte man de Radikales Forsvar for en Paradehær, og fra radikal Side brugte man ret haanlige Udtryk om Socialdemokraternes Forslag, idet man kaldte det for en Skueret og intet som helst andet. Jeg skal minde om, at man fra socialdemokratisk Side i sin Tid har udtalt saadan noget som: Hvad forstaa man ved en hvervet Hær, om ikke just en Skare, der mod Betaling melder sig frivilligt? Og paa en smagfuld Maade, som det saa tidt sker i „Social-Demokraten“, faar man at vide, at det, de paa det Tidspunkt var bange for, var, at „Westenholzere“, Militæridioterne og hele Slænget af Chauvinister skulde melde sig til en saadan Hær.

Nu er de altsaa blevet omvendt i den Henseende og er sammen med de Radikale enige om, at vi skal have en hvervet Hær. Men det er vi for vort Vedkommende Modstandere af, det kan vi aldeles ikke tiltræde. Saa længe vi skal have et Forsvar, maa det bygges paa almindelig Værnepligt, og det ikke mindst i vore Dage, hvor der prædikeres Had mellem Samfundsklasserne, og hvor der idelig opfordres til Revolution. Det kan medføre de største Færer at have en hvervet Hær, thi man maa huske paa, at der i en saadan Hær — det kan ikke undgaas — i særlig Grad vil komme saadanne Samfundselementer, som man med Rette kan frygte for i urolige Tider vil lytte til de Røster, der opfordrer til Om-

væltning og Revolution. Ved den almindelige Værnepligt bliver Hæren et Tværnsnit af Befolkningen, og vi maa, som sagt, holde fast paa, at saa længe vi skal have et Værn, maa det bygges paa den almindelige Værnepligt. Vi har ogsaa lagt Mærke til, hvorledes der i den senere Tid fra yderlig-gaaende Side er udkastet den Tanke, at man i Tilfælde af, at den dér foreslaaede Ordning gennemføres, gennem Fagforeningerne skal søge at faa unge Mennesker til at melde sig ind i dette Vagtkorps.

Det samme Synspunkt, som vi har, nærer Flertallet indenfor den norske Forsvarskommission, som jeg allerede har citeret. De kommer netop ogsaa ind paa det Spørgsmaal og siger: I vanskelige Tider kan Hæren opkaste sig til Samfundets Herrer i Stedet for at være dets Tjener.

Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at det fremtidig skal forbydes at oprette frivillige Korps, og de frivillige Korps, vi har for Øjeblikket, skal opløses. Disse frivillige Korps holder Skydeøvelser, Felttjeneste, Gymnastikøvelser o. s. v. For mig staaer det som noget ganske udmærket, at f. Eks. de unge Mennesker, der er Medlemmer af „Akademisk Skyttekorps“, faar en fysisk Træning i den Tid, de er henvist til alvorlige Studier, og man hører da ogsaa baade fra den ene og den anden, der har været Medlem af dette Korps, at de kun har gode Minder fra den Tid, de tjente dér. Det, at vi i vanskelige Situationer kan faa Brug for saadanne Korps og have Nytte af dem, kan dog ikke begrunde, at vi nu forbyder deres Eksistens. Jeg vil antage, at Skytteforeningerne bliver de næste, der skal holde for. Under Krigen — det har vi i frisk Erindring — kom disse frivillige Korps, særlig „Akademisk Skytteforening“, „Livjægerkorpset“ og „Københavns Amts Skyttekorps“, til god Nytte. De var med til forskellige Armeringsarbejder og til Organisation af Luftforsvaret. Jeg ved ikke bedre end, at det netop var i det ærede Medlems Hr. P. Munchs Ministertid, der blev udsendt en Skrivelse fra Ministeriet til de frivillige Korps, hvori man siger: „Ministeriet kan overfor alle frivillige Korps kun anerkende, at der af dem alle er ydet et stort og værdifuldt Arbejde, der vilde være blevet til væsentlig Gavn for Forsvaret under alvorlige Forhold.“ Disse frivillige Korps udgjorde i 1914, da de stillede sig til Raadighed, 133 Officerer, 337 Underofficerer og 2 264 menige og havde 230 Rekylgeværer. Saa var der naturligvis ogsaa de